

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Cdo/174/2016
Identifikačné číslo spisu: 1514213385
Dátum vydania rozhodnutia: 25.05.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Rudolf Čirč
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1514213385.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov: Vlastníci bytov a nebytových priestorov v bytovom dome súp. č. 1571, na Medvedovej ul. č. 6-8-10 v Bratislave, zastúpení spoločnosťou Váš správca, spol. s r. o., so sídlom v Bratislave, ul. Furdekova č. 4, IČO: 35 846 925, zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Marianna Kuchtová, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Staré záhrady č. 3, v mene ktorej koná advokátka JUDr. Marianna Kuchtová, proti žalovaným: 1/ Prvá stavebná sporiteľňa, a. s., so sídlom v Bratislave, ul. Bajkalská č. 30, IČO: 31 335 004, 2/ Platíť sa oplatí, s. r. o., so sídlom v Bratislave, ul. Košická č. 56, IČO: 45 684 618, 3/ C. C., bývajúcí v X., Y., 4/ S. C., bývajúca v J., A., 5/ C. Q., bývajúcí v J., A., zastúpený JUDr. Soňou Tóthovou, advokátkou so sídlom v Bratislave, Šafárikovo nám. 2, o určenie neplatnosti dražby, vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 49C/281/2014, o dovolaní žalovaného 5/ proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. novembra 2015 sp. zn. 5Co/559/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) zhora označeným uznesením potvrdil uznesenie Okresného súdu Bratislava V (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) z 25. júna 2015 č. k. 49C/281/2014-93, ktorým prvoinštančný súd prerušil podľa § 109 ods. 2 písm. c) zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“ alebo „Občiansky súdny poriadok“) konanie vedené pod sp. zn. 49C/281/2014 do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 10C/209/2013.

2. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal včas dovolanie žalovaný 5/ (ďalej aj „dovolateľ“). Žiadal, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zmenil tak, že súd ruší rozhodnutie prvoinštančného súdu alebo zrušil rozhodnutia odvolacieho aj prvoinštančného súdu. Prípustnosť dovolania odôvodnil odňatím mu možnosti konať pred súdom, ktoré malo spočívať v tom, že uznesenia odvolacieho ako aj prvoinštančného súdu sú podľa jeho názoru arbitrárne, zjavne neodôvodnené, nepreskúmateľné a absolútne nedostatočne sa vysporiadali s vecnými a právnymi argumentmi žalovaného 5/ a nesprávne aplikovali právne predpisy. Namietal tiež zmätočnosť rozhodnutia odvolacieho

súdu, keďže odvolací súd uviedol v odôvodnení rozhodnutia nesprávne spisovú značku 7C/372/2011 namiesto správnej spisovej značky 10C/209/2013. Dovolanie odôvodnil tiež nesprávnym právnym posúdením veci a inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

3. Žalobcovia ani žalovaní 1/ - 4/ sa k dovolaniu nevyjadrili.

4. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok (zákon č. 160/2015 Z. z., ďalej len „C. s. p.“). Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“), prístupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 1. júli 2016, postupoval na základe úpravy z prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p. (podľa ktorého ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa tohto zákona. Keďže však dovolanie bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky jeho prípustnosti bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho v čase podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. Dôvodom pre takýto postup je nevyhnutnosť rešpektovania základných princípov C. s. p. o spravodlivosti ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní účastníkov dovolacieho konania, ktoré začalo, avšak neskončilo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (Čl. 2 ods. 1 a 2 C. s. p.), ako aj o potrebe ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (Čl. 3 ods. 1 C. s. p.).

5. Najvyšší súd ako súd, ktorého funkčná príslušnosť na prejednanie dovolania a rozhodnutie o ňom ostala zachovaná i po nadobudnutí účinnosti nových kódexov civilného procesného práva (v tejto súv. por. tiež § 10a ods. 1 O. s. p., § 35 C. s. p. i nedostatok osobitnej úpravy v Civilnom mimosporovom poriadku, teda v zákone č. 161/2015 Z. z.), po zistení, že dovolanie bolo podané včas aj naň oprávnenou osobou, skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania, či dovolanie je procesne prípustné a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

6. Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

7. V preskúmvanej veci dovolateľ napadol dovoláním uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie prvoinštančného súdu. Podmienky prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 239 O. s. p.

8. Prípustnosť dovolania v predmetnej veci podľa § 239 O. s. p. neprichádza do úvahy. Ide totiž o uznesenie o prerušení konania, proti ktorému je prípustnosť dovolania výslovne vylúčená priamo zákonom, a to ustanovením § 239 ods. 3 O. s. p.

9. Dovolací súd z úradnej povinnosti preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených v § 237 ods. 1 O. s. p. Podľa tohto ustanovenia dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Nezistil však existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonnom ustanovení.

10. Za nedôvodnú považoval námietku dovolateľa o odňatí možnosti konať pred súdom, spôsobenom nepreskúmateľnosťou rozhodnutí prvoinštančného a odvolacieho súdu. V zmysle stanoviska občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 3. 12. 2015 nepreskúmateľnosť rozhodnutia môže len výnimočne zakladať prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p., a to ak písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu. O taký prípad však v preskúmvanej veci nešlo. Z hľadiska náležitostí vyžadovaných

ustanovením § 157 ods. 2 O. s. p. v spojitosti s § 167 ods. 2 O. s. p., na riadne odôvodnenie uznesenia je postačujúce, ak súd v odôvodnení stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia. Podľa názoru dovolacieho súdu uznesenie odvolacieho súdu v spojení s uznesením okresného súdu spĺňa požiadavky na riadne a presvedčivé odôvodnenie v zmysle § 157 ods. 2 O. s. p., keďže ním bola daná odpoveď na všetky podstatné otázky týkajúce sa predmetu konania z hľadiska skutkového a právneho posúdenia veci. Sú z nich zrejmé podstatné dôvody, pre ktoré súdy rozhodli tak, ako rozhodli. Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením uznesenia prvoinštančného súdu v plnom rozsahu, sám vo svojom odôvodnení zdôraznil skutočnosť, pre ktorú pokladal za správne rozhodnutie o prerušení prvoinštančného konania a zdôvodnil opodstatnenosť prerušenia konania vedeného pod sp. zn. 49C/281/2014 vo vzťahu k prebiehajúcemu konaniu pod sp. zn. 10C/209/2013. Dovolací súd navyše dáva dovolateľovi do pozornosti, že za vadu konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa jeho predstáv, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom, čo v prejednávanej veci splnené nebolo.

11. Za nedôvodnú považoval dovolací súd aj námietku zmätočnosti rozhodnutia spôsobenú tým, že odvolací súd nesprávne uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia sp. zn. 7C/372/2011 namiesto správnej sp. zn. 10C/209/2013. Túto skutočnosť nemožno považovať za skutočnosť spôsobujúcu zmätočnosť rozhodnutia a jeho nepreskúmateľnosť, keďže je z obsahu rozhodnutia zrejmé, že sa jedná len o zjavnú chybu v písaní, čo je v konečnom dôsledku zrejmé aj dovolateľovi, ktorý v dovolaní sám uvádza, že uvedenie nesprávnej spisovej značky má za následok nepreskúmateľnosť rozhodnutia „aj pokiaľ by sa jednalo o chybu v písaní“.

12. Dovolací súd poznamenáva, že pri posudzovaní riadneho odôvodnenia rozhodnutí súdov v základnom konaní sa nezaobera správnosťou skutkových a právnych záverov v nich obsiahnutých, pretože správnosť dovolaním napadnutého uznesenia by mohol skúmať, len ak by dovolanie bolo prípustné. Samotné však prípustnosť dovolania nezakladajú.

13. So zreteľom na uvedené preto najvyšší súd dovolanie žalovaného 5/ podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako neprípustné odmietol.

14. O náhrade trov dovolacieho konania dovolací súd nerozhodoval, lebo konanie nie je doteraz skončené. Podľa § 262 ods. 1 C. s. p., ktoré sa v zmysle § 453 ods. 1 C. s. p. primerane použije aj na dovolacie konanie, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Rozhodnutím, ktorým sa končí konanie u odvolacieho alebo dovolacieho súdu, sa rozumie len také rozhodnutie, ktorým sa končí konanie vo veci samej. Rovnako ako dovolací súd nerozhoduje o trovách dovolacieho konania v prípade, ak zruší rozhodnutie odvolacieho súdu (prípadne aj rozhodnutie prvoinštančného súdu) a vec vracia na ďalšie konanie (§ 453 ods. 3 C. s. p.), tak nerozhoduje o trovách dovolacieho konania ani v prípade, ak dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nie je rozhodnutím, ktorým sa konanie končí (a ak konanie nebolo už skôr skončené). Dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie o prerušení konania, nepochybne nie je rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. O trovách dovolacieho konania preto rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí o uplatnenom nároku.

15. Dovolací súd ďalej dáva do pozornosti vo veci konajúcemu súdu, že napriek výzve na presné označenie žalobcov (za situácie, že spoločenstvo nie je právnickou osobou) a napriek doplneniu žaloby o presné označenie žalobcov (č. l. 65 až 67), sa táto skutočnosť nepremietla do označenia žalobcov v uznesení súdu prvej inštancie ani v uznesení odvolacieho súdu.

16. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.